

Iarna - pastel

Pastelul este o opera lirica descriptiva in versuri in care sunt infatisate un tablou din natura, o priveliste, un fenomen al naturii, aspecte din viata plantelor sau a animalelor.

Poezia "Iarna" poarta ca titlu un subsantiv comun simplu, folosit la numarul singular, articulat enclitic, care constituie chiar denumirea anotimpului descris, pe care poetul il priveste cu o anume spaima dar si cu admiratie.

Ca si alte pasteluri ale lui Alecsandri, pastelul "Iarna" este alcatuit din doua parti : o descriere a unui spatiu vast in care ninsoarea acopera totul (primele trei strofe) si inseninarea tabloului si aparitia, in final, a elementului insufletit (ultima strofa).

Aceasta structura ar putea sugera, ca, dincolo de asprimea naturii hibernale, viata isi continua neobosita ei curgere.

Fiind un pastel, in poezia "Iarna" se descrie acest anotimp in toata plinatatea manifestarilor sale. Descrierea iernii se realizeaza ca tablou schimbator, din care poetul selecteaza o diversitate de privelisti: goanna pe cer a norilor, caderea fulgilor de zapada, ninsoarea care potopeste lumea, intinderile inecate in alb, aparitia soarelui, clinchetul voios al clopoteilor.

Descrierea naturii ofera imaginea unor spatii nefarsite, apartinand atat cosmicului cat si teluricului. In prima strofa (planul cosmic) poetul inregistreaza semnele iernii care vine din intensitatea inaltimilor ceresti, parca de pretutindeni.

Strofele a doua si a treia sunt subordonate planurilor telluric si cosmic (legate prin potopul de ninsoare, ca intr-un sfarsit de lume : ziua ninge, noaptea ninge, dimineata ninge iara).

Invadat de albul zapezii, sufletul omului traieste spaima golului ca si cand s-ar fi intors in prelume. Spatiul cunoscut devine "intinderea pustie], oceanul de ninsoare, imens si desert".

In cele trei strofe mentionate, tabloul se constituie la limita dintre iluzie si realitate : soarele este "palid, fulgii se aseamana cu fluturii, plopii par a fi fantome, satele sunt "pierdute sub un val de fum".

Strofa a patra constituie o intoarcere in realitate, soarele straluceste iar sania care "trece peste vai" imprastie in jur voiosul sunet al clopoteilor.

Ca in orice pastel, sunt utilizate si aici numeroase procedee artistice. Dintre acestea ar putea fi selectate: repetitia, comparatia, epitetul, metafora.

Efectul repetitiei "ziua ninge, noaptea ninge, dimineata ninge iara" consta in sugerarea ideii de ninsoare uriasa, asemeni unui nou potop biblic. Curgerea ei anuleaza pana si timpul, unifomrizzandu-l.

Comparatia "soarele rotund si palid se prevede printre nori/ Ca un vis de tinerete printre anii trecatori" este o constructie in care un termen concret (soarele) este comparat cu unul abstract (visul). Al doilea termen mai sugereaza trecerea anilor si a vietii (idee veche in literatura, prezenta inca din odele poetului latin Horatiu). In interiorul acestei comparatii exista si doua epitete (rotund si palid) dintre care, ultimul ar putea intari sugestia de suferinta cosmica. "Visul de tinerete"

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

insumeaza mai multe sensuri : un vis poate fi frumos, chiar minunat dar trece repede, rmanand doar o iluzie : primavara vietii trece, batranetea este "iarna" pustie.

M etafora "oceanul de ninsoare" contribuie la accentuarea impresiei de gol imens. Ninsoarea de sfarsit de lume transforma peisajul cunoscut in spatiu acvatic pustiu si necunoscut, ca un ocean arctic.